

Consells als músics joves

Robert Schumann

Pròleg i traducció d'Agustí Delgado

dinsic.com

Consells als músics joves - Robert Schumann
1a edició: març 2022

© de la traducció: Agustí Delgado
© DINSIC Publicacions Musicals, S.L.

Disseny coberta: Núria Sordé

Imprès a: Service Point

Dipòsit legal: B 6950-2022
ISMN 978-84-16623-74-7

La reproducció total o parcial d'aquesta obra per qualsevol procediment, compresa la reprografia i el tractament informàtic, i també la distribució d'exemplars mitjançant lloguer i préstec, resten rigorosament prohibides sense l'autorització escrita de l'editor o entitat autoritzada, i estaran sotmeses a les sancions establertes per la llei.

Distribueix: DINSIC Distribucions Musicals, S.L.
Magatzem: Sepúlveda, 84 - 08015 Barcelona
Seu social: Gran Via de les Corts Catalanes, 529
08011 Barcelona
email: dinsic@dinsic.com
www.dinsic.com

Pròleg

Robert Schumann, un dels grans artífexs de l'esplendorós període de la història de la música que s'inicia amb J. S. Bach i s'estén al llarg dels segles XVIII i XIX amb el classicisme vienès i el romanticisme alemany, posseïa una extraordinària sensibilitat tant per la bellesa com per la psicologia humana. L'atracció pel món de la infantesa el portà a escriure obres de plena inspiració (*Escenes d'infants*, *Àlbum per a la joventut*), mentre la veu del mestre se'ns comunica a través d'aquests preciosos i instructius consells. Sembla que els anava afegint com a anotacions als marges mentre componia les peces que conformen l'esmentat *Àlbum per a la joventut*.

Tinguem en compte que van ser redactats en un país i en una època en què l'idealisme havia empès la filosofia, la

poesia i la música a un alt grau de desenvolupament. Encara no havia ressorgit la música francesa ni havien aparegut els estils nacionalistes; tampoc no havíem arribat a la situació de crisi tonal de principis del s. xx ni havia nascut el jazz; no existien els enregistraments ni la sofisticació a què ens han portat els mitjans tecnològics d'avui dia. Què n'hauria dit Schumann, de tot això?

Agustí Delgado

Consells als músics joves

Robert Schumann

L'educació de l'oïda és el més important. Preocupa't de bon principi per reconèixer els sons i les tonalitats. La campana, el cristall, el cucut... examina els sons que produeixen.

Cal practicar amb cura les escales i altres exercicis per als dits. Però hi ha molta gent que pensa que ho aconseguirà tot d'aquesta manera, i passen moltes hores al dia fins que són grans fent exercicis mecànics. Això és com si hom intentés pronunciar diàriament cada cop més ràpid l'ABC. Fes servir millor el teu temps.

S'han inventat els teclats muts; prova'ls una estona i veuràs que no serveixen per a res. Un mut no pot ensenyar-te a parlar.

Compte amb el ritme! La manera de tocar d'alguns virtuosos s'assembla al caminar d'un borratxo. No els prenguis per model.

Aprèn aviat les lleis fonamentals de l'harmonia.

No t'espantis de paraules com: teoria, baix continu, contrapunt, etc.; vindran amigablement al teu encontre si tu fas el mateix.

No colpegis mai el teclat! Toca sempre amb vivesa i frescor, i mai no deixis una peça a mitges.

Retardar-se i accelerar-se són faltes igualment greus.